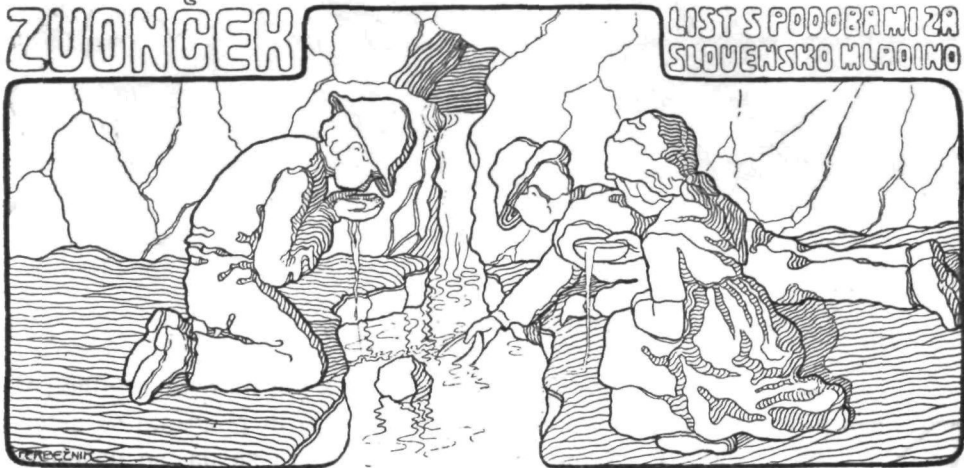

Štev. 8. 9

V Ljubljani, 1. kimavca 1915.

Leto XVI.

Majca.

Brinjevka tam v gori poje,
tam, kjer gaber raste mlad:
„Kdor bo zjutraj zgodaj vstal
in bo jagode tod bral,
v grmu ključek najde zlat.

Zlati ključ goró odpira,
v gori zlat leži zaklad;
bisere, demante štel
in cekine bo imel,
kdor bi našel ključek zlat.“

Majca brinjevko je čula,
pa je rano šla v goró,
h grmu jagode šla brat.
Da bi ključek našla zlat,
željo to ima samó.

Majca sedem let vam šteje,
pa le robec bel ima;
nima rdečega zastorčka
in v ušesih ne „zamorčka“ —
samo žalost sred srcá.

Majca do večera bere
jagode, a ključka ni.
Majca plaka, a tam z veje
brinjevka se glasno smeje
in ji poje, žvrgoli:

„Rada bi k zakladu ključek,
kupiš da nakit krasan?
Majca, ker si ptička zvita,
ptička grda, neodkrita,
ključek iščeš pač zaman.“

V potok ptica vrže ključek,
ribica ga najde tam . . .
Majca ptico poslušala,
v dlan si lice je skrivala,
v srcu jo je bilo sram . . .

Jos. Vandot.

